

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ОБЛАСНИЙ БУДИНОК ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ
МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

«Я - патріот України»

**виховний захід «Зразкового художнього колективу»
ансамблю сучасного танцю «Свято мрій»**

Укладач: Томова Н.Є.,
керівник «Зразкового художнього колективу»
ансамблю сучасного танцю
«Свято мрій»
обласного Будинку художньої творчості
Миколаївської обласної ради

м. Миколаїв
2020

Мета:

Виховувати громадян-патріотів, здатних творити себе і своє життя. Розширити і закріпити знання про Україну - рідну Батьківщину. Відверто висловлювати свої думки, захищати свої погляди, толерантно ставитися до переконань інших.

Прищеплювати інтерес до вивчення історії, звичаїв, культури українського народу.

Виховувати шанобливе ставлення до всього українського.

Обладнання:

Державні символи - герб, прапор, текст Гімну (плакати). Народні символи українського народу - рушник, вінок.

Епіграф:

*«Ми живемо в Україні,
В золотій стороні,
Де джерела цілющі
Повнять сили земні.
Де у травах похилих
Зерноокий ромен,
Де нев'януча слава
Тихо світить з легенд»*

Керівник гуртка: Сьогодні Україна – незалежна держава. Нам вкрай необхідно переосмислити своє буття. Зламати стереотипи старого мислення, створити новий світогляд, по-новому подивитися до себе, на навколишній світ, на свою країну. І з гордістю сказати: «Я – українець, і це звучить гордо!» «Краще запалити одну свічку, ніж ганьбити пітьму». І якщо ці свічки запалахотять у кожного з нас у серці, то в Україні запалає вогонь відродження.

А тепер відгадайте ключове слово. Воно є основою для розмови у дискусійному клубі.

Т А П

Р І О

М З И Т

Так, погляньте словник до зустрічі: патріот (гр. земляк, співвітчизник)- людина, яка любить свою батьківщину, йде на подвиг за неї, віддана своєму народові. Від слова «патріот» утворено слово «патріотизм»

Ось тлумачення слова «патріотизм»(патріотизм – любов до батьківщини, до свого народу, відповідальність за долю народу, готовність служити її інтересам)
На часі. «Велике коло». Ви підготували крилаті вислови. Послухаємо, а потім обговоримо.

«Найвищий патріотизм – безкінечне бажання добра батьківщині»

(М.Чернишевський)

«Я повинен або жити для блага вітчизни, або загинути з нею разом» (Цицерон)

«Любов до батьківщини породжує добрі звичаї, а добрі звичаї породжують любов до батьківщини» (Монтеск'є)

«Патріот – це людина, яка служить вітчизні» (М. Чернишевський)

«Забудеш край рідний – висушиться твоє коріння» (П.Тичина)

Після обговорення звучить пісня Тараса Петриненка «Україна»

«Дороги іншої не треба...»

Керівник гуртка: Усі ми любимо свою вітчизну. І патріот – людина, що любить і поважає рідну землю, шанує її традиції. А тепер назвіть людські цінності.

П –привітність

А – активність

Т – терплячість

Р – радісність

І – ініціативність

О – обов'язковість

Т – творчість

Керівник гуртка: Наведіть, будь ласка, приклади патріотизму з літератури, кіномистецтва, історії (відповіді вихованців)

Сьогодні ми проведемо диспут «Я – патріот України». Перш за все повторимо правила проведення диспуту, яких потрібно дотримуватися.

Правила проведення диспуту:

- Перш ніж сперечатися, подумай над темою диспуту.
- Сперечайся чесно, щиро, зрозуміло, впевнено висловлюй свої судження і положення, які ти маєш захищати або доводити їх правильність.
- Переконливим доказом, кращим засобом заперечення є точні і аргументовані факти.
- З великою повагою стався до думок співрозмовників.
- Не перебивай виступу «противника».
- Закінчуючи виступ, сформулюй висновки.

Керівник гуртка: Отже, розпочнемо. На черзі прийом «Графіті» - обмін інформацією до її глибокого усвідомлення таких питань:

Чи актуально зараз бути патріотом?

Чиє зараз патріоти, хто вони?

Чи потрібні державі патріоти?

Що таке український патріотизм взагалі? Як його розуміти, в чому він проявляється?

Вихованці: (після обговорення даних питань)

1. На мою думку, патріотом є той, хто знає свій рід, свою історію, має національну самосвідомість.

2. Патріотизм як любов до свого народу, Батьківщини є справою внутрішньої свободи людського добровільного самовизначення.

- Чи є патріотизм як риса – цінністю для вас?

- Як ви відчуваєте своє українство?

- Що для вас означають слова «думай по-українськи?»

- На вашу думку, що могло б об'єднати українців.

Вихованці: 1. Сила держави – в її патріотах. Об'єднати може національна ідея усвідомлення України як часточки свого «я», а себе самого як часточки України.

2. Україну треба любити такою, яка вона є.

3. Національний ідеал – «Україна – це я».

4.Треба сповнитися Україною, пропустити її крізь своє «я». Це означає – піднести й прийняти її такою, яка вона є.

5.Треба наповнити себе Україною, бути готовим зробити патріотизм своєю потребою.

6.Треба полюбити свою землю з її дивовижною природою, історичними цінностями, надзвичайно гарними містами й колоритними селами.

Керівник гуртка: Давайте підсумуємо, які риси повинні бути у патріота.

Приєм «Зірка розуміння»

Україна повинна бути єдиною і цілісною країною.

Треба вірити в нашу Україну.

Порядність і моральність.

Гордість за державу.

Головна мета - зробити життя в нашій країні комфортним.

Підсумок.

Патріот своєї країни:

- Відгукується на потреби людства.
- Вірний Україні.
- Здатен любити Україну і свій народ.
- Послідовний у своїй діяльності.

Керівник гуртка: Нашому роду – нема переводу,

Хай доля єднає коріння святі.

Дай, Боже, нам віру і братню згоду,

Бо ми патріоти своєї землі.

Ти, мій хлопче, – українець,

Ти запам'ятай

Ти, дівчино, – українка,

Теж не забувай.

Вирине стежина рідна

З теплої трави...

Наша мати –Україна,

Не забудьте ви!

Керівник гуртка: Як має виглядати справжній патріот? Мабуть, уже всі зрозуміли, що йдеться про вигляд скоріше внутрішній, ніж зовнішній. А персонажі з категорії «народна сорочка-вишиванка плюс обов'язкова любов до народних пісень і щоб увесь «Кобзар» напам'ять» - просто карикатура, причому не найкраща.

Що має бути в людині, щоб її можна було впевнено назвати патріотом, щоб вона була гідна цього звання? Якби це питання мало однозначну відповідь, його б не доводилося ставити знову і знову. Але я їй не намагатимусь віднайти істину, бо хочу висловити лише власне бачення, суб'єктивне.

Патріот України, як на мене, це людина сучасна: обізнаність у сучасній культурній та політичній ситуації дає змогу орієнтуватися в житті суспільства і давати реальну користь більше, ніж орієнтація на минуле. Але патріот неможливий без знання історій своєї країни, і не тільки. Якимось чином треба навчитися це поєднувати. А ніхто ж і не казав, що бути по-справжньому корисним власній країні легко.

А ще я постійно думаю про те, що в суспільстві є певний стереотип: патріот — обов'язково або військовий, або письменник, або громадський діяч. Насправді, не потрібно ставати на шлях соціальної діяльності для того, щоб сміливо називатися патріотом своєї країни: професійні лікар, вчитель, актор можуть бути і часто є набагато відданішими та освіченішими людьми, ніж люди політики. Зрештою, варто займатися тим, до чого лежить серце, а не тим, де є можливість гучно і красиво говорити. Щодо слів — я не знаю, чи так вже потрібні гучні заяви, якась дрібна пропаганда серед знайомих. Власне, чи не достатньо бути чесною, розумною людиною, порядно поводитися з іншими, бути фахівцем і вболівати за свою країну своїми справами, а не словами? Напевно, це надто складно для багатьох? Однозначно складніше, ніж говорити і говорити.

Я постійно думаю про те, що чи не найважливіша якість патріотичної-людини — це терпимість і толерантність. Бо усяка категоричність, нетерпимість, радикальні політичні чи релігійні погляди ґрунтуються на страху, на вадах вдачі, на недостатній інтелігентності, але дуже рідко, майже ніколи, не на раціональному та виваженому підході до життя.

І звісно, головне, що має бути в такій людині — любов до своєї країни. Колись я мав дивну розмову з другом. Він сказав мені: «Слухай, я не люблю якусь абстрактну ідею, я не розумію, як це можливо. Я не так щоб дуже захоплювався народною творчістю, та й взагалі усім цим... то як? Я, виходить, не люблю свою країну?» Я розгубився, бо ніколи не замислювався над цим, і щоб зібратися з думками, спитав: «А що любиш?» Він відповів, не замислюючись: «Ну, як що? Рідних своїх люблю, люблю спорт, люблю, коли наші перемагають, дуже люблю влітку приїздити до бабусі. Знаєш, там така природа. Може, сентиментально звучить, але це треба бачити. Ще біологію люблю». Він із таким захопленням говорив це — про родину, про природу там, де живе бабуся, про спорт. Потім ще щось додавав, пояснював. Але той вогник, що горів в його очах... «От бачиш... а ще запитуєш», — тільки й відповів я. Що ще я міг сказати? Чудово, що існує цей вогник, небайдужість, зацікавленість, пристрасть навіть. Принципи сформується так чи інакше у кожного з нас — рано чи пізно. Але скільки я бачив виступів, коли за гучними фразами не було жодної емоції. Любов до країни — як любов до людини: її неможливо зіграти, наче на сцені, вона в очах — і вони або сяють, або ні.

Я дуже поважаю людей, які роблять свою справу професійно, які зберігають певні життєві цінності, дбають про свої родини й намагаються стати кращими. Нехай навіть хтось із них не замислювався над проблемами патріотизму, політики, суспільства. У них це в крові, всередині — і цим вони більше патріоти за багатьох інших.

Дуже важливо мати гарні приклади — з книжок, з історії, серед оточення людей. Ці приклади допомагають не тільки не стати рабом стереотипів, а й сформулювати для себе все, уявити яскраво, як він виглядає — цей портрет справжнього патріота.

Список використаної літератури:

1. Загородня А. / Сучасне розуміння патріотичного виховання молоді // Теорія та методика управління освітою №10 // Київ, 2013.
2. Виховні бесіди: 5-8 класи / Упоряд. Шелестова Л., Царенко Ю. / Київ, Ред. загальнопед. газет, 2004.